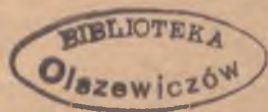

I 3, 74

Żołnierze!

Z serdeczną radością i z głębokiem wzruszeniem witamy Was w Warszawie. Spełniło się wreszcie prawo Wasze wejścia do stolicy Polski, spełniło się prawo stolicy powitania żołnierza polskiego.

Witamy Was z wdzięcznością za to wszystko, coście do tej pory w imieniu Polski zdziałali; witamy Was z dumą wielką, bo Wasze boje, trudy Wasze i ofiary były Polski bojem, jej trudem i jej największą ofiarą.

Szczęśliwi czuć się musimy, że spotykamy się w Polsce niepodległej, że po długiej tęsknocie, częstych zwątpieniach, po wielu trudnych chwilach zostaliśmy połączeni nareszcie dla wspólnych wysiłków nad budową państwa polskiego.

Zastajecie nas dzisiaj przy pracy, zdążającej do objęcia steru życia narodowego, do wzmocnienia Ojczyzny, która wolną się staje. Zastajecie nas przy pracy nad tem, byście się stali jaknajprędzej Wojakiem Polskiem! Polskiem — to znaczy pod Rządem Polskim stojącym!

Zastajecie nas w chwili, gdy wszystkim nam świeża nadzieja, że wkrótce na czele Waszem ujrzymy twórcę i organizatora Waszego czynu, Wodza, ku któremu dziś cały Polski się zwracają!

Cieszymy się, że ku naszym celom razem teraz dążyć będziemy.

Witajcie żołnierze!

Niech żyje armia polska.

Niech żyje Józef Piłsudski.

Centralny Komitet Narodowy.

Warszawa, dn. 1 grudnia r. 1916.